

Zondag 20 september 2020, Matteüs 20,1-16a

Het koninkrijk Gods

Jezus moet een goede observator geweest zijn. Hij keek waar de mensen mee bezig waren en dat inspireerde hem. Tevens was hij zeer alert en verpakte zijn boodschap in alledaagse verhalen, zodat zijn verhalen met een geestelijke boodschap voor zijn toehoorders begrijpelijk waren. Hij spreekt vaak over het Rijk Gods: het lijkt op een mosterdzaadje. Een zaadje diep in de grond, het lijkt op niets, maar groeit uit tot een grote boom. Of het lijkt op een schat, verborgen in een akker. Als iemand een schat vindt, dan begraaft hij hem weer en koopt de akker. Het lijkt op een koopman op zoek naar mooie parels, hij vindt een prachtige parel, gaat alles verkopen wat hij bezit, en koopt haar.

In vele gelijkenissen spreekt Jezus over dit koninkrijk. Ook vandaag gaat het in het evangelie over het koninkrijk. Deze keer gaat het over een wijnboer die erg omhoog zit, want de druivenoogst moet binnengehaald worden. Met de eerste arbeiders die hij vindt, spreekt hij af dat ze één denarie op een dag verdienen. Hij ziet echter dat ze het niet gaan redden en gaat zelfs vier keer op weg om meer arbeiders te vinden en zegt tegen hen: Ik zal jullie geven wat billijk is. Zo vindt hij genoeg arbeiders om de druivenoogst binnen te halen.

Bij de afrekening gaat het fout. De afrekening begint bij de laatsten die aan het werk zijn gegaan. Ze krijgen allemaal één denarie. Logisch dat degene die de hele dag in de brandende zon hebben gewerkt, denken dat zij dus wel meer zullen krijgen. Niks ervan, iedereen die die dag gewerkt heeft, krijgt hetzelfde uitbetaald. Ze zijn kwaad en boos op de baas. Maar goed dat er toen nog geen vakbond bestond, dan had die baas een probleem gehad! Hij echter zegt: ik heb jullie het loon gegeven dat we waren overeen gekomen. Zijn jullie kwaad, omdat ik goed ben? Daar moeten ze wel ja op zeggen, en dan weten ze dat ze fout zitten: God meet met andere maten.

Kan hier tegenover een eigentijds verhaal geplaatst worden? Hier in de buurt zijn vele aspergetelers. Een tijdje geleden stond in de krant dat aspergetelers werklui zochten om te helpen asperges te steken. Bij het prachtige weer schoten de asperges als paddestoelen uit de grond. Ze plaatsten advertenties in de krant, gingen naar het arbeidsbureau om arbeiders te vinden. Meestal kwamen hier arbeidsmigranten op af. Niet altijd werden deze arbeiders op een correcte manier behandeld. Ze voelden zich afhankelijk van hun werkgevers, zodat ze niet openlijk protesteerden, omdat ze slecht gehuisvest waren en onderbetaald werden. Arbeidsmigranten zullen we niet gauw op het Malieveld in Den Haag zien staan.

Wat zien we in die twee verhalen?

We zien dat er twee eigenaars zijn die hun oogst zo gauw mogelijk binnen willen halen. In het eerste verhaal krijgt iedereen zijn rechtvaardige en billijke loon uitbetaald, ook al is de boosheid van hen die de hele dag gewerkt hebben begrijpelijk. De wijnboer denkt niet economisch of politiek. Hij heeft maar één norm: de liefde. In het eerste verhaal zien we dat

de eigenaar andere maatstaven hanteert. Hij behandelt alle werknemers gelijk, ook al heeft de een minder gepresteerd dan de ander.

In het tweede verhaal gaat het vooral om het gewin van de eigenaar. Hij wil zoveel mogelijk verdienen.

Waarom vertelt Jezus dit verhaal? Om duidelijk te maken wat hij onder het koninkrijk Gods verstaat: het rijk van de liefde en de barmhartigheid. Niet het rijk ergens hierboven maar het rijk hier op aarde. Hij wil duidelijk maken dat God andere maatstaven hanteert, wanneer het gaat over dat geestelijke koninkrijk dat hij voor ogen heeft. Het gaat over de innerlijke gesteldheid van de mens die zijn hart opent voor de boodschap die hij in deze wereld brengt. De boodschap van gerechtigheid en vrede.

Hij nodigt ons uit om inwoner van dit koninkrijk te worden. Als we die uitnodiging aannemen, zullen we het zout van de aarde, een licht in de wereld en het gist in het brood moeten worden. Dit gebeurt in de stilte van ons hart, maar komt tot uitdrukking in de manier waarop wij ons leven gestalte geven. Hoewel meetbaarheid en zichtbaarheid niet iets is wat bij dit rijk hoort, blijven we met vertrouwen en geloof blijmoedig bouwen aan de vestiging van het koninkrijk dat Jezus voor ogen had. Amen.